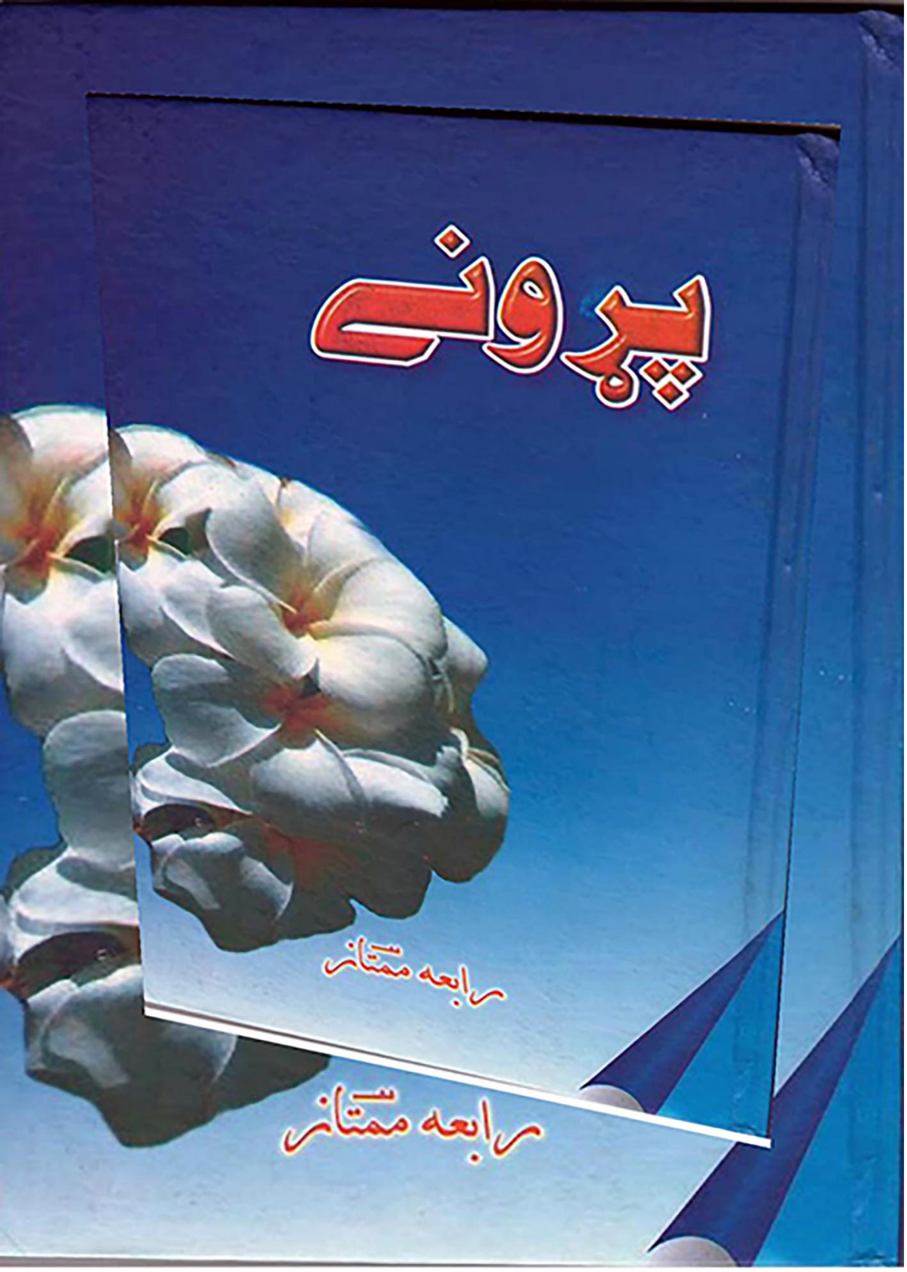

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرونے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرونے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د لیکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ——— پړونې

لیکواله ——— رابعه ممتاز

د چاپ کال ——— ۲۰۰۴ء

پرېس ——— جدون پرېس خیبر بازار پېښور

بیعه ——— ۱۰۰ روپۍ

کاتب ——— محمد رسول پښتو اکېډمي

دَ موندلو درک

۱- یونیورسټي بک ایجنسي
خیبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهین ټاؤن
یونیورسټي روډ پېښور

دَ کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا کانو ترجمانه
دَ پړونو پړاوُنو نګهبانه

دَ مغمَوم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابر
برتهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونې

په جنازه مې سپين پړونې خور کړې
زۀ څو له کوره چې پړونې نۀ ځم

زما د سينې قاتل کړځې سر تور
زۀ په پړونې هر وخت مخ پټوم

دَ بدنامۍ داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس راونۀ ځي

کله مې تور کله مې سپين پړونې
ستا د نظره داسې ځان پټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	لیک	مخ
۱	پېروني — عبدالله جان مغموم	۹
۲	مننه — رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)	۱۶
۴	ځم د مدينې نه نن (نعت)	۱۸
۵	د حوا لور (نظم)	۲۰
۶	بيا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)	۲۳
۷	په تورو نيمو شپو کښې ديدنونه څومره کړې (غزل)	۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے	۲۵
۹	د خپل کلي خړ کورونه (نظم)	۲۶
۱۰	مشران (نظم)	۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)	۳۰
۱۲	څه چې راته پسته نهٔ کړې خطا نشې (غزل)	۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)	۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله بې ډېرې روښندې شي (غزل)	۳۴
۱۵	نوې دُنيا (نظم)	۳۶
۱۶	ستا د مينې مشال لاس کښې (غزل)	۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وختې ډوبېږي (غزل)	۴۰
۱۸	تمغهٔ امتياز دې مبارک شه (نظم)	۴۲

۱۹	نه به د باران نه د بړلی نه د سیلی قیصې	۴۵
۲۰	ځېل قسمت نه خبر نه وم (غزل)	۴۶
۲۱	قسمت (نظم)	۴۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون څورشه دا یې څه اوکړه (غزل)	۵۴
۲۵	د کلو لخته	۵۶
۲۶	ماته څو په سترګو اشارو خبرې مه کوه	۵۷
۲۷	رور (نظم)	۵۸
۲۸	زړه مې د دغوښې څه دکانې نه څوجوړنه دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د دریو تمکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څه به تېرېږې د نیک څوا کمے دې نه وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	ځېل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوېشته	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	دژوند جو نګړه کښې ویرېږه مه زړه (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړه په آئینه کښې ته يې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	ځني خلق (نظم)	۷۵
۴۱	شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه ئې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روږده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په ليمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګيله دې په سر سترګو دې ګيلې سره به کوو	۸۶
۴۹	ستا مينه لاليه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوُر (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فرياد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهيت (نظم)	۱۰۰
۵۶	يادونه اُميدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصيحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مينه چې پيدا شي فنا کيږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مينه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا د کبر انتها ده تهٔ پوئ نهٔ يې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	کيله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	زوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	د ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم يو ځائ کښې کېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مينې د هر چا نه زهٔ پټو مه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونی"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پړونی" ستاسو په وړاندې دے۔ حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلني" کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو دا دې خبرې نه انکار نه شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلني شاعري ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو۔ د رابعه ممتاز دویم کتاب "پړونے" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے۔ دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده۔ زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي۔

د "پړوني" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلني" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده۔ په غزلونو کښې نوي خیالات۔ نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړوني" په شاعرۍ کښې جدت را پیدا شي۔ او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده۔ د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلے شوے دے. د مثال په طور دا شعرونه به ئې واخلو-

ـه چې لوړ د دېوال ته ختېږي نو ښکارېږي به د لرې
په دې پښتو د دېوالونو د راز خبرې ښې شي

یا

ـد د مینې سوال جواب چې د دېوال د پاسه روشي
کډ خړ وي که کچه وي دېوالونه څومره نوند کړي

دېوالونه د پښتنې کلچر یو اهم جُز دے او بیا کچه دېوالونه خو...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه را کاږي-
ممتاز په خپلې شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او دَ لفظونو د استعمال د پر خیال ساتلے دے او زما په خیال چې دا دَ دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپېلنۍ" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د پروني شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي - چې دَ کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنۍ شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي -

زما په خیال چې د "پروني" په لوستو به دَ لوستونکو دا ګیله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زهٔ د لوستونکو د تسلۍ دَپاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پېش کړم -

۱- ـ دا مهٔ وایه چې زهٔ ستا په خبرو نهٔ پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نوند کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳ - د جونګړې لوګې ښه دے
زړه مې او ښکو سره مل کړم
محدود ته به زړه څنګه کړم
چې زړه مې پکښې پرېشانه

۲ - د ښکلو و شـر نـکا مې اورې
د سکو مې خبر نه شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږي

۴ - ما په کودر ډک منګې بیا کېښودو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په میدان کښې تګ هم د دې د شاعرۍ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې څنې څنې نظمونه ئې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زړه شاهکار ګڼم - لکه " لوېتهه " "پښتون" " قسمت "

د خپل کلي نه ګوروند او داسې نور ډېر نظمونه چې ملي شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وې - بهرحال د رابعه ممتاز دویم کتاب " پرهر " ستاسو په مخکښې دے او ورسره د خپل دریم کتاب " د ګلونه پانې پانې " د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدائ دې اوکړي چې دَ
رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ
پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي .

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنے کتاب " سپېلنې " چاپ کولو نو دا اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوېندې به زما دَ کتاب سره دومره مینه اوکړي - خو زهٔ دَ پښتنو رونړو خوېندو ډېره مننه کوم چې رونړو عموماً او خوېندو خصوصاً زما کتاب په ډېره مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دویم کتاب "پړونے" په دې چاره چاپ کوم چې رونړه خوېندې به دَ "پړونې" سره هم دومره مینه اوکړي لکه څومره ئې چې دَ "سپېلنې" سره کړې وه۔ او زهٔ به دا دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب "ګلونه پاڼې پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم۔

زما د اولنې کتاب "سپېلنې" په لوستونکو کښې دَ خوېندو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب کښې زما زیاته شاعري دَ خوېندو و میانو سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوېندو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلنې" د شاعرئ په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي - خو ما دې رونو ته دا دليل وړاندې کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حل د "پروني" په شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا گيله به ورکه شي "پرونے" هم زما دَ غزلونو او نظمونو مجموعه ده - په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور - نغرے او جارگے دي - او يا مې لوُر، خور، مور او زامن دي - په اکثرو نظمونو کښې ما د غه کردارونه د موقعې په مناسبت سره ستائيلي يا کنلي دي - خو ستائنه په کښې زياته او غندنه په کښې کمه ده -

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پېښور گوهر يو نظم دے) زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي " چې د مينې پېغام هر چا ته او رسوم او د هر لوستونکي په زړهٔ کښې دَ مينې دا پېغام ځائے اونيسي -

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه خوېندې به د "پروني" سره هم دومره مينه اوکړي لکه چې د "سپېلني" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي وکړئ چې خپل دریم کتاب « ګلونه پاڼې پاڼې » هم زر تر زره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کور ته ځم لـــه تا
خانه کعبه ته زاریږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وي
او د خوږ زړګي درمان مې ته وي

لکه ګل هسې غوړیږم په تا
د الله کور ته تاویږم له تا

د الله کوره سودا مې ده ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ده ډېره

لکه د شمعې ژړیږم په تا
د الله کور ته تاویږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم په تا
د الله کور یې تاوېږم له تا

ارمان مې نشته دې نه سېوا
چې بس راځه مکې ته بیا بیا

چې هر چکر کښې ځارېږم له تا
د الله کور یې تاوېږم له تا

بنار د مکّې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم له تا
د الله کور یې تاوېږم له تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه نن

داسې راته ښکارې زړهٔ مې بېل شو د سینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې نېټې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زهٔ خو دَمودو نه د راتلو په طمعه ناسته وُم
هر غم نه زهٔ خلاصه وُم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لنډې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې ستړې کړې
داسې راته ښکاري تږی به هم ددې چينې نه يم
هم د مدينې نه يم

ماوې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم ته به د زړهٔ حالونه وايمه
شپه ورځ به ښکليا يمه
زړهٔ مې ډېر خوږيږي چې زهٔ هم پاکې روضې ته يم
هم د مدينې نه يم

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حَوا لور

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې تهٔ پېدا ئې
تهٔ خوراهش د بابادم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نېک اولاد له لوئ نعمت دے
تهٔ رېښتيا چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

کهٔ تهٔ لور ئې نو رحمت ئې
کهٔ تهٔ خور ئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځېل کور ئې څو کېداره
د بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخليق کښې
ځان سره کړې خداے شامله
په رضا د خداے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور کړې آباديږي
مال او سر دې کړه زاريږي
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور ګل و ګلزار شي
چې ستا په کښې روزګار شي
ته د خوږ زړګي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروي سته
خو نېك كور اباد وي ته
ته د صبر انتها يې
په نامه باندې حوا يې

د كور چې څه باميېر وي
كه هر څو مره په تا ډېر وي
په خندا يې ته ښكلا يې
په نامه باندې حوا يې

په تخليق كښې د انسان
خداى ستا واخست امتحان
په رضا د خداى رضا يې
په نامه باندې حوا يې

ممتاز داسې كار اونه شي
ستا نامه بد نامه نه شي
ته ساده د دې دنيا يې
په نامه باندې حوا يې

ځان ساته له هره توره د دنيا د هر پېغو ره
همېشې ولې وارخطا يې په نامه باندې حوا يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوښکو زور دے ټپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے ټپوس مهٔ کوه

ټول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
دا لاښتګه اور دے ټپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بېګا سبا کتو لـــه ستلې
هغه محفل خور دے ټپوس مهٔ کوه

سترګې مې په چړې ژړا سرې شولې
ورک د ککو تور دے ټپوس مهٔ کوه

مهٔ ګرځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے ټپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تيمو شپو کښې ديدنونه څومره خوند کړي
يو بل سره چې روښي - الوظونه څومره خوند کړي

د امهٔ وايه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تشه پسته ژبه بيانونه څومره خوند کړي

د مينې سوال جواب چې د يو بل سره پرې روښي
که څه دي که کچه دي د پوالونه څومره خوند کړي

زمونږ د محبت قصه هم دلته نن پوره شه
زهٔ ستايم تهٔ زما يې د اقولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت څو بيا په بېرته راشي
د مينې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه روستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو چېل زړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا د سترګو نم دے راشه

نن چې مسکے راته له ورايه شولې
د تندې يک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګله
زما په زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اوده شو
ځکه د رزارے ئې لږ کم دے راشه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چیل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه ورېږي ، د چیل کلي خړ کورونه
هغه کوڅې وړې لارې ، هغه برکوز مالتونه

ادبو د امان په خوا کښې ، موږ به لوبې به کولې
نه په موږ د چا آواز وه ، نه زموږ په چا څه کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې ئې ولاړې
داجمات دے که حجره ده ، چلن لاړه ده که ښاړه

هر یو کور کښې به ماما وه ، هر یو کور کښې به ببو وه
دا ټول کلے یو کور وه ، دا ټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هر یو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، یا به بل څه مسئله وه
مشران به ټول را ټول شو ، د هغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښران به یې ملامت کړه ، پوئ به یې دوئ په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر او شوه ، دښمني به پاتې نهٔ شوه

مسافر که به ټوک راغلو ، چې به یې کلي کښې خېل نوه
دجرې تپوس به یې او کړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

د هر چا به دغه فرض وه ، چې دے او بے پاتې نهٔ شي
کهٔ وي پیان او کهٔ شملې وي ، میلمستیا دې د دوئ او شي

کله کله به مې بېلار هم ، کور ته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د دوی ډېر او کړئ ، څه پاخهٔ کړئ څهٔ تود کړئ
کورې او بے پاتې نهٔ شي ، زمونږ کلے به یې خوښ نهٔ شي

نهٔ کور به خفه کېدلو ، نهٔ میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه ډېر عزت وه ، د خلوص نږدې الفت وه

نن مې بیا په زړهٔ ورېږي
د خپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړ کورونه وران شول

څهٔ ښکلي شوي خړ کورونه ، د ښځو ښېنتو برجوسته
آ کچه لارې ښځې شوې ، د هر چا بیلې کوټې شوې

دیوبل نه ځان اونغاړي ، خپل غمو ځان له ژاړي
د هر چا شو ډېر کاروته ، د هر چا شو بیل کورونه

نهٔ د ورور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور خړ عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، د هر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا څنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز داسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ وریږي
د خپل کلي خړ کورونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږه مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږه به ډېر ګران وو هغه څه شو

مسئلې چې به یې زموږه حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

ممتان موږ به چا له څه تسلّي ورکړو
موږ بخپله ډېر پرېشان یو هغه څه شو

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کومه

څه پریشانه دي وختونه
څه پریشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سیلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج ئې نه پوهیږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
پهٔ تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نهٔ یې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د جونګړې لوږې ښهٔ دے
زهٔ یې اوښکو سره ملګرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې رانه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

ته خو زما زړهٔ ئې زما مینه ئې
پام کوه جانیه د بل چا نشې

ستا په وعدو بیا دلته راغلے یم
هسې نه پرون پشانې رانشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتللو په انتظار کښې ګله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګي د تسلې دپاره
تېرو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ستا دَرا تلو لارې کلک ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وی نهٔ راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے تول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا د یار باندې جرګې شي

زهٔ جواب در لیږي نکړم ، جانیه خپله راشه
زړهٔ مې تا نه ګیله من دې چې ورکې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته ختږې نو ښکاریږې مې به دلړې
پهٔ دې چیتو دیوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې د مودو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګیني ورځې شپې شي

دا ستا خفګان په ځای دی، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خواله نو یارې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دانهٔ وائي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ لیسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هیڅ و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بیله دنیا جوړه کړو

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه دیو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږه دخپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

38

ستا د مینې مشال لاس کښې
پهٔ تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائې کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته د دې نه خبر نهٔ یې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د حبونکړې لوږې ښهٔ دے
زهٔ یُې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ څهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

★
★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

40

ذړهٔ مې هر وختې ډوبیږي
هیڅ علاج یې نهٔ بنکاریږي

دې خپل ژوند ته یم حیرانه
چې پهٔ څهٔ سخته تیریږي

ناکړدې دې چې رایاد کړم
دباران پهٔ شانې ژاړم

دغمونو پهٔ ګرداب کښې
مې دَ ژوند کښتۍ تاویږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس دخلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږیږي.

مستان ټوله دنیا چاڼ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترېنه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز
دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوئنې ــــ (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته یې کلی په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه یادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربور دے
تهٔ د هر چا پکار یږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

پهٔ دښتیا چې فرشته ئې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځاے کښې تهٔ نن یادشوې
پهٔ تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زهٔ غازی، شعیب ته ګورم
خوشحالی نه پهٔ خندا دي

چې ضیاء مې هم کرنل شو
نعمتونه د الله دي

غازي، شعیب، ضیاء د زامنو نومونه دي.

شکر او باسمه دېرزه
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راسنه هېر شي
په الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکرئیه

خوږندو روښو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلی نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا دبې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبرد ته ږګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر دې قیصې

ما سره خوشې ورځې داغم دې اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنا یئ قیصې

یو ځلې یئ مونږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه نوسور اور دے سرې لمبې دي زهٔ ئې اوسومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رشتیا شوله
او به کړې ممتاز ته خو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کېږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ په لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ټولو په لار کښې
لخنې هم وي اعراب هم وي

ستا تدبير به کار اونهٔ کړي
د تقدير مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندی ذکرښو ځان لـه
یو جوړ شوے کتاب هم وي

دخدائے ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غریب عاجز نادار ده
پهٔ تندی کښې محراب هم وي

توکل پهٔ اللهٔ اوکړه
دا روان شه د زړهٔ سره

پهٔ دې دټکو تورو شپو کښې
ځلیدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پېغله چې ډېره موده دیوُ په نامه ناسته وه -او بیا
بل ته ورترغاړه کړې شوه ۔ (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس دبل شومه
زهٔ لکه ګوډی د ادل بدل شومه

اُوسوَزه قسمت دلو نو اُوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې ګجل شومه

زهٔ پښه لوګے پښه لمبه شومه
زهٔ چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدائے لاکښې دي
ستړے ددې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه ورځ د بلې سخته وي
پاڼې پاڼې زړه لکه د ګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زه د بل شومه

کرښې د قسمت ممتان ورانیږي نه
شومه زه واده خو په کوم چل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
نا خبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځواني به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خوا ندهٔ شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مينه محبت وي

خو چې دو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نهٔ مې پلار او نهٔ مې مورشته
نهٔ مې رورشته نهٔ مې خورشته

خوښدي روڼه مې جدا دي
هغوئ ټول دبل بل ځا دي

تصوّر کښې مې کرځېږي
دبابا کور مې يادېږي

په خوبو نو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څهٔ رڼها شي
دې نه پس به څهٔ ښکلا شي

اوس دَ مرګ راسره غم دے
اوس مې خدائيګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعا کوم

———— ★ ————

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت یې بختورې یې ته
ستا کتو له زه به په بلو درشم

ماته پخوانۍ خبرې مه یادو
زه به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یادکړمه پښېمانه شم
زه به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړوني کښې راپټ کړمه
زه به دې دیدن له په پړدو درشم

تاسره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چیو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور د بیلتون خورشه دای څخه اوکړه
اوس مې دے دنیا کښې زړۀ لګیږي نه

زۀ دې په دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لار ده چې لنډیږي نه

راشه د اختر ورځ به رنګینه شي
بې لۀ تا نه زړۀ مې خوشحالیږي نه

ماله چې راځې نو په رښتا راشه
تکو تورو شپو کښې دیدن کیږي نه

ما په کودره ک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکاریږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اوړي راوړي
ويمه چې ربار دې حصاربېږي نه

زۀ به دا ګيله درته بل وخت اوکړم
خدائيګو پۀ ګيلو څوک خوشحالېږي نه

ماسم دمابنامه اُوربل خور کړلو
راشه پۀ تیارۀ کښې څوک ښکارېږي نه

کله وے درځُم او کله نۀ درځُم
بنۀ شوه چې ممتار لېونے کېږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لښته

پهٔ لاره چې تېرولهٔ رپېږي کنه
پېغله يواځې دهٔ وېرېږي کنه

حيا نهٔ ده کې سترګې سنهٔ او چټې
مزکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اورېل ګلان يې پټ کړهٔ دو رو
د روښو خور دهٔ بدنامېږي کنه

پهٔ سپينو لېچو يې بنګړي مزه کړه
دَ ګلو لښته دهٔ ماتېږي کنه

پړونې يې تاوُ کړو له ځان نه ممتان
کلی دهٔ پاسنو کښې پټېږي کنه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته خو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د ګیلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته اووایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د روزګار د ځان په دې باندې لږ پوې کړه ته
ما سره د خلقو د جرګو خبرې مکوه

اووایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د پښو سو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خپل دے په نیمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خیرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسویلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما د سترګو تور دے
دا زما د اسمه زوی دے

پهٔ آباد د بابا کور دے دا زما د مینې دور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې دور دے

چرته دے خوشحالیدلو، ما به هلته رسولو
پهٔ دنیا مې د مور کور دے، دا زما د مینې دور دے

دے چې لوئې شولو عاقل شو
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړهٔ تور دے
دا زما د مینې دور دے

زما هم ترې زړهٔ خفه شو دګېلې نه پس ګیله شو
چې بې وجې دے مرور دے، دا زما د مینې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تهبر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مینې دور دے

چې په یو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مینې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې د دغوښې څهٔ دکانې نه خوجوړنهٔ دے
ستا غمونو دل کړو ا ے لالیه نور د زورنهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندې زما زړهٔ ې زمامینه ې
څهٔ وایې زړګیه زړهٔ مې تا نرخدائیګوتورنهٔ دے

کله چې مې یاد شې تړ مې اوښکې مې لهٔ سترګو ځې
ما به پهٔ دې پوې کړې ستا پهٔ مینه کښې خواورنهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښې ې زهٔ به عمر تېر وم هلته
زهٔ به ستا رضاکړم جانړ دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ټکو په قلار کښې یم ناسته
شپه ورځ په کښې تېرومه د پردې خو (بست) نه یم خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کتو به دوی پوهېږي
چاند څومره بختور دی، درته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تا سره وي
ژوند مې تا سره تړلی ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ایښې ستا د مینې خیراتونه
ښه ګزران په زما کېږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د مستان د ومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښهٔ وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښهٔ وه

ما د ژوند خوانه په واړه قربان کړې
شپه شوقدر ورځ اختر وه څومره ښهٔ وه

مسافر اشنا چې راغلو زهٔ ډاډه وم
که به کور کړه به پهر وه څومره ښهٔ وه

ما په لېو به منګې راډکولو
دې چې ناست به په کودر وه څومره ښهٔ وه

د ممتاز لاس به يې نيولی وه په مينه
څومره ښکلی مازيګر وه څومره ښهٔ وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مينه مې پکار ده نور مې هيڅ نه دي پکار
دنيا دې ستا نصيب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه وُ وم ستا په انتظار

هر څه رقيب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مينې په باغچه کښې مې يو ګل په تخته کړے
ايږدم به ئې په اوربل کښې يا جوړوم به ترېنه هار

ستا مينې ممتاز خېل ړوند باندې ستومانه کړه
يو ته زما پکار ئې نور مې هيڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څهٔ رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نهٔ شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدایګو څهٔ چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نه شي
ستا اقرار دروغ ښکاريږي

د ممتاز به څومره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس اوس خپل وطن ته راشه
زړه مې تا پسې شوکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرڅه به تېرېږي - د نېک خوا کمې دې نه وي
چې ذره دې پرې رغېږي - د اشنا کمې دې نه وي

دا کور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې ګرځېږې - د دنیا کمې دې نه وي

باغونه سره ګلونه دې همېش تر و تازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نه وي

د ستورو د آسمان دې همېشه د اسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نه وي

ما مه پرېږده يوا ځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هر څو که خالق د پر وي - خو بس ستا کمې دې نه وي

ممتاز د ښتني مېرمن - پروني بدنام مه شه
که څو انه که ذره وي - د حیا کمې دې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا گرځم
سودائي شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ په کومه دره لاړې
زهٔ په تا پسې گرځېږم

ما په دې خبره پوه کړه
د اُلفت انجام به داوي

مينه اُور دے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم گلونو ته په طمعه
د چمن مې ابيارې کړه

ګل زما نصيب کښې نشته
زهٔ په دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مینه اوکړو
مرګ څو راروان دے ارمانونه به بیا اوکړو

چې ژړا او په یو بل پسې بیا روستو توپه څه
په ژوند به ټول یو ځائے شو دیدنونه به نشه اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په یو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو کیسلې به مو وې زړونو کښې یو بل ته
یو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول نشه کړو

د استاد زړۀ خبر چې زما د پاره مرګ وۀ
زما پوهې کیله ده نو رجنګونه به په نۀ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځاے شو دیو بل سره په مینه
ګیلې مانې به نهٔ کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښکړې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیس ونه به ډېر اوکړو

ممتاز د پخوانو خلقو به څنګه ښهٔ مثل وهٔ
روبهٔ په ډانګ بېلیږي نه ، نعره به دغه اوکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
ښېښتې ښغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږدې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د ورخوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خوښتا د سر ده ځکه له ګوره ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په خته کښې اخلې وې بس
په دې خویونو به هرچا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزارشه ګوره څومره خوښته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ماته دې په خط کښې خدای خبر چې څه لیکلي دي
هېڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې تړل اوترم
ته چې را په یاد شې تړول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځای اړولي دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هېڅ بیا رانشي
تا پسې ممتاز ډېر په سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

72

د ژوند جوشګړه کښې ویریږمه زه
دا بې لهٔ تا وار خطا کیږمه زه

د هر ارمان ګړیوان شلیدلے وینم
کهٔ په محل کښې هم اوسیږمه زه

ماته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کیږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصاریږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مه ورانوئ
په دې ګلانو خفه کېږمه زه

لالیه ماله ناګهانه راشه
په انتظار کښې دې کړېږمه زه

په ممتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څه وخت جدا کېږمه زه

~~~ ★★★ ~~~
~~~

زما د زړهٔ په آئینه کښې ستهٔ ئې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې ته ئې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې ته ئې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تیروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې ته ئې

زما د مینې امتحان اخلې ستهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې ته ئې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټه
چې د رقیبانو نه پرده کښې ستهٔ ئې

حُسنِ خلق

کينه ور دي ذوَر ور دي حُسنِ خلق
ډېر په کبر په غرور دي حُسنِ خلق

چې په وينو د انسان هم نهُ مړيږي
په دنيا کښې ځناور دي حُسنِ خلق

چې دنيا څوک د عقبىٰ د سره زار کړي
ګوره څومره بختور دي حُسنِ خلق

چې بېګاه سبا د خدائے ياد کښې مشغول وي
خدائيګو هر چانه بهتر دي حُسنِ خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې بخلا کړه
چې لهٔ تا نه مړوَر دي حُسنِ خلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه شته دے

سپینې سپوږمۍ ځکه مېسګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه شته دے

دخپل اوربل دا پیچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانه
لا د ممتاز زړهٔ کښې شکونه شته دے

ته چې پکښې نه یې اشنا زه په خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه په دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه یم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زه په دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لاروي ټول عالم راته هم دا وایي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه په لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړګي سره

اے زما دَ سترګو توره
اے زما دَ زړهٔ ټکوره

چې ته نهٔ وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا ؤمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړوله

تصوّر کښې مې لوبولے
په ټنګل به مې کې ځولې

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائنات شنکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوئېدمه
په هر څوئ دې رسېدمه

ستا زما تر منځه ګله
څه عجیبه شان رشته وه

د فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نه شې
چرته اوږے پاتې نه شې

هسې نه وي خوب درغلے
چرته کټ نه ئې لوېدلے

څو چې لوے شوې د زړه ش
زه دې فکر کوم او تره

هسې نه بهرته لاړ شې
څه ضرر درته پېښ نه شي

زما زړه کښې وسوسې وي
زما دغه اندېښنې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني تهٔ روس ښهٔ عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

خو په سپينه ږيره زوړ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زويه خداۍ دې نگهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي بچې پوهٔ شي
چې دنيا کښې بې اسرې شي

بيا د مور قبر ته ژاړي
شپه او ورځ بيا داسې وائي

مورې تا پسې خفه يم
په دنيا يوازې زهٔ يم

خو مور اوس دنيا نه لاړه
را به نهٔ شي بيا دوباره

ممتاز روس به خفگان څهٔ کړي
په تېر وخت به ارمان څهٔ کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبڼو د نسر دَ پاسه
بوج دا ښکلو مې درښیږي

زړهٔ د ځان نه خبرنهٔ یم
سترمې اوښکې مې څڅیږي

ستا دَ یو ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک دغر دَ سرنه
چې پهٔ زمکه راغورځیږي

دبنګړو شرنګار مې اوري
دسلګو مې خبرنهٔ شو

ا زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

82

نن د باران شپه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمېږي رو رو
دَ اُمېدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

وېم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا د اعتبار کولو
ځکه نو هرخوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرځې ته په مزکه خو آسمان ې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه ګټې او سینې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصیحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ليمو باندي داواوري
په ننګو اوښکي څوري شي

په ګوهوان باران باران شي
په خوله کښي مي راتوي شي

د زړګي په غم بنادي کښي
ددي سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به نجي واره
په ژړا به کله سري شي

دا نمکيني اوښــکي څودم
ترمي ترمي راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوی به څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چا ته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوې شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوې شوم
چې مې هر چا نه کیسلې شي

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن را شه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه دَ رقیبانو په سر، تورې خاورې واړوه
را شه زما خواله، دې پښتنې سره به ګورو

زما او ستا ترمنځه، د رقیب هیڅ څه کار نشته
خېر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ماته دَ بېلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې دَ ورځې، او دَ شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لالیه دروغژنه شوه
لار د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص یاندې درغلے وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګړون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نهٔ زما زارې نهٔ مې منت منې
مینه دې لالیه کبرژنه شوه

تهٔ څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جونې وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالیږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره یې، ناسته په دېوال یې ته

ستا طلبګاران خوجونې، هرځای ستا په طمع دي
ځان نه خبرنه یې چې راګېره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا د بابا کور په خپل هنر باندې دنیا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوته فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ غیرت د دوښو د بابا د سر شمله یئ تهٔ
چرې سپکه مهٔ شې په دشتیا قیمتي لال یئ تهٔ

تهٔ د پردي کور یئ مور دې هر وختې پریشانه وي
تهٔ کهٔ پهٔ کور یئ یا ولاړه په دیوال یئ تهٔ

څهٔ او کړمه لورې دا د خدائے او رسول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحال یئ تهٔ

تهٔ به شې واده زهٔ به دې کورکښې سودائي شمه
کرحم به قبول کورکښې چې به لورې په څهٔ حال یئ تهٔ

تخت خو به زهٔ در کړمه خو بخت دې در له خدائے درکړي
شپه او ورځ مې خدائے ته ممتاز دغه یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دَ انتظار

غمه نيمه شپه وه هر طرف چپه چپيا وه
دَ سمې ابادۍ نه جوړه شوې يو بېديا وه

وعده يې وه د راتلو ځکه زهٔ وم پهٔ انتظار
يو زهٔ ومه پرېشانه يو زړګے دَ زهٔ پهٔ درزار

ځان سره تکيا وَم هم کړل هم مې دېبل
ستورې پهٔ خندا وو خندېدل او مُسېدل

ډېره اوږده شپه وه پهٔ هېڅ رنګ نه تېرېدله
يوه يوه لمحه لکه د کال به تېرېدله

زړګے مې پهٔ درزا شو څهٔ کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خوښ شوه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک د یوه په لاس زما په لور راتللو
خدائیګو چې څوک نه وو اور کې وه الوتللو

پر ښو تمه کړې ښکلې ته بې ځانته غوندې ومه
زړه ئې بې لوظه باندې حیرانه غوندې ومه

سترګو ښکلې مې خوب وه خو زړګې وه سنا قرار
حیرانه وم چې څنګه به زړګې شي بیا قرار

په دې ښکلې مې نظر شو ستورې داسې پرېښېدل
ورې ورې دیوې وې چې آسمان ښکلې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه ښه ښه خندېدله
ماته به ئې کتل نږۍ نږۍ به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې ګېر چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غوندې د دې ښه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدائیګو چې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اې سپوږمۍ زما آشنا نه څه خبرې
اې ښکلې سپوږمۍ د بې وفا نه څه خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه دا مې ګويا نه
واوره د جفا او د وفا قصه له ما نه

زه هم په زړګي کښې ستا په رنګې يو ارمان لرم
زه هم يو آرزو او تمنا د تا په شان لرم

ستا که په زړګوټي مسيدلې پرهر و نه دي
زما هم داغ زړه باندې يو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غرونه نسړولي دي
ما هم انتظار کښې د پرعمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کښې د پرې شپې شوګيرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مشېدل هم ازده کړې دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترینه تلے یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترینه تلے یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلے یم
اینې ماته کورې دا دې بیا ورله راغلے یم

خو بیت یې دراتلو نهٔ دے نو نهٔ راځي آشنا
خدائیګو چې ددې نه پس به څهٔ راځي آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ زیاتوه غم دې داغمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نړیدر غونډې چېه دعوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالي راباندې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره ؤمه سترې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویخه لو ستومانه غونډې ؤمه
دے خپل سوي قسمت ته زهٔ حېرانه غونډې ؤمه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کرځې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا يمه شمکوره

ستا په ليدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کرځې جدا وے

ستا په جفا باندې مې د زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړې زمانه

چې مونږ جدا یو د غماز زړګی به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې په دې پوې شه

ته ماله راشه چې داغم غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې په څهٔ کیږي

د مینې لار هسې نهٔ نیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړهٔ مې ژړېږي
بې تا، نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

پهٔ ژړا ژاړم سود مې نهٔ شي
بېلتون مې اوولي پهٔ زړهٔ غشي

دا.بې لستا مې جانانه زړهٔ کله صبرېږي
بې تا نهٔ قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدائي ده ډېره ګرانه
دنیا پهٔ ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلکه باران غونډې مې اوښکې راڅڅیږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

ستا د راتلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړي بیا کله په ژړا راژوندي کیږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو پېټے دے کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوره دا چې تاوېږي
بس یو پېټے دے کمېږي

هر یو کس په دې دنیا کښې
ژوند تیری په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څه زما کېږي
بس يو پښتې دې کمېږي

په چا ښه وختونه راشي
ټول غمونه ترې په شا شي

په هر څه الله پوهېږي
بس يو پښتې دې کمېږي

ممتاز دغه بس يو کار کړه .
غم د هر چا په ځان بار کړه

خدای په دغه خوشحالېږي
بس يو پښتې دې کمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

د خپل زوئ کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت تکړې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت تکړې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اې په دښتیا ښکاري ، زړه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اې د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زړه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست څرګله یې
دا غلې پیلې غونډې ، دا سې ناراست څه له یې

ځان دې غونډ کړې ولې ، دا ته مدهوش ولې یې
زما تورزنه زویه ، دا سې خاموش ولې یې

جوړ په ارام باندې ، ته عادت شوې یې کنې
په ډېر ناکام باندې ، ته عادت شوې یې کنې

اوس خو د ښبنو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې ته ، بره ختلې شې ته
پاس د هوا له پړدو ، لر بر وتلې شې ته

اوس ته آزادۍ ښېره ، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سینه ، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړه غواړي هر څه آزاد کولې شې
خوکه خپل ځان باندې ، څه اعتماد کولې شې

پاسه یقین اوکړه ته ، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووینه ، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکاري ، لاندې ښکړو ته ګورې؟
اے د شاهین بچیه ، پاسې تیکو ته ګورې

ته څه تپوس خونه یې ، ستا نوم شاهین دے ګورې
دا د شاهین د پاره ، د پرلوې توهین دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا را یاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آیاده شوې

نن د خدائے د کور نه ځان لوګے کړه ته
تاوُشه ترې راتاوُشه چې نا یا به شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به رانشي
خلاصه به د غم ډېره فریاده شې

زه د زړه په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان ډېر مومن په زړه کښې دے
ته مستان جوړ اوس ویخ له خوایه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور يمه
ځکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور يمه
زهٔ د مينې پښتنګه خو دښمن دپاره اور يمه
زهٔ يم پښتنه لوګے لهٔ پښتون دور يمه

دا زما پښتون روکي خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غېرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسېدلے دے
دا چې پهٔ عزت بانډې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بيا ترِ کله روستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بيا مخې خوځېږي نه
دے د همت ټوره ده پهٔ يو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصيبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د دور وجود د خپلو مځولوئ طاقت کښې
دے د نور پړونې د آسمان نه هم اوچت کښې
دے د پردې د مور عزت د خپلې مور عــزت کښې
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت کښې

دے چې څهٔ وخت ځوان وي نو محفل به د جرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بيا مشر د جرګــو وي دے
د حق سره منکر دے هم د خپلو د پردو وي دے
دے داسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کاره نهٔ پۀ بنهٔ دي خو يو داړې بد عادت دے
دَ چا سره چې وران شي نو بيا دے لوئ مصيبت دے
نو بيا نهٔ پخلا کيږي پۀ جرګو نهٔ پۀ منت دے
هر څهٔ پۀ سين لاهو کړي پۀ يو دم پۀ يو ساعت دے

دے پښتون د وکي ته زهٔ بس دومره نصيحت کوم
صبر نه کار اخله دوره زهٔ درته منت کوم
بيا به زهٔ قيصې دې پۀ مړځائ د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا پۀ شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک کهٔ دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توښه دځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هرڅهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څه کېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

په دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د مرچا په ځان بار کړه

خدائ په دغه خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

خدائ انسان د دې پیدا کړے
او په دې ئې د ے پوهٔ کړے

په نیکۍ خدائ خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

ممتاز هر چا سره ښه کړه
دا توخه د عقبٰی او کړه

دا به هلته په کار دیږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اے داسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاچې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
مانه څو دې خپله قصه هېره کړه

روس څو به خبرې هرځاۓ کيږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو يو وېره غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن ډېره کړه

زهٔ درسره مينه په اخلاص کوم
تا مينه شکونو کښې راګېره کړه

ما و ټُل په مرګ به جدا کيږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېر کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
موږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیاره تیاره سپینه سپوږمۍ ده

دا ټن زما د پاره پروت نه دی بهشت دے
لالے مې ځواکښې ناست دے نری نرۍ سیلۍ ده

دنیا نه تا خبره هر چا نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

د ګل خوشبوئ چې ورشي بوراله په چمن کښې
تا وینې د ګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنګ هوا ده
آواز د لوې راشي ځوړنده ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې را روان دے
روس خانه ده خوشحالېږه د غم ورو سترګې سترګې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوه نهٔ ئې
د قصه بېګا صبا ده ته پوه نهٔ ئې

مال دولت خو د لاس خیرې دے ځان پوه کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوه نهٔ ئې

محبت خو څوک په زور کولے نهٔ شي
دا خبره د رضا ده ته پوه نهٔ ئې

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځاے کښې ګلیا یې ته پوه نهٔ ئې

د خپل زړهٔ علاج دې او کړه ته په خپله
ممتاز ولې لاپروا ئې ته پوه نهٔ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زهٔ يو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سېل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زهٔ هم
هر يو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر يو ګل ته ودرېدمه

شين چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل ټوپونه

خو يو کس د ګلو خوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا توول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شیدا دے

کله ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لکه ډکي

کله پا ني را شوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستئ دا سې روان دے
لپونے د بیابان دے

ناګهانه دا سې غبر شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته خهٔ رنګې بد بخت ئې
ګل شوکے د هرې لخته

ما د زړهٔ وینې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن څو د هر چا دے
هسې نه يو زڅې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېله

دَ هغه تور سرې چې د چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې
څهرې لا هغسې تازه دي

کېله نه خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کو مه

زهٔ څو مره بد قسمته یم
چې به رو ښکې تل څڅو مه

زما قسمت نه ښکارې
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا نه نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېر ومه

هر څو کهٔ زړهٔ داده کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روحت غم دے
در به څنګه زه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړم
دې چې ته خفه کیږم

ته صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ګذاره کومه

ما دا طمعه کوله
خوشحالي به چرې راشي

روس څه رواړمه خدایه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نه پوهیږم

د زړه زور مې روبه شو
نور طاقت به پیدا کومه
چاپیره ځان نه ګورم
په تیر وکبني شو مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډوډه اوځم
ځان به کوم خواته رسومه

د ژوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې اوده شو

یواځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پر ښېښې باغیچه بهٔ زړهٔ
په صبر تازه کومه

د هرڅهٔ تهٔ مالک ئې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۸

بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه وُو، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څه وائي زه تا نه نه صبرېږم
بس ته مې د زړه سر يې نور په چا نه کوم اتبار

د مينې په باغچه کښې مې يو ګل په نخښه کړے
ابدم به يې په اور بل کښې يا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خوږې خولې نه زار شم مورې
ستا دعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څه خوار ولوئې کړے یم څه ویلے نشم
دا ستا احسان زه په دنیا کښې خلاصولے نه شم

زه چې پیدا شوم نو په هیڅ نه پوهیدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړیدمه مورې

په څه خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زه
په اشارو او په خبرو دې بیا پوئے کړمه زه

ته به وې ویښه ولې زه دې اوده کولم مورې
په پستو لاسو به دې زه ورو ورو ټپولم مورې

په زرر قربان به دې د بدو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زه دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ما سره کولو
زه به پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوهې شومه زلمے شوم دا ګفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نه کېږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دښمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دښمن بره کتلے نه شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتللے نه شي

زه د ممتاز په پاکې غېږې دا څوګند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

121

دَ ژوند په دې کتاب کښې تخنبه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هره یوه پاڼه کښې جُدا دَ غم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا پرمه لاهو شومه اوس څهٔ به را وُچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیارهٔ کښې دے لیکلے
زهٔ خوږمه تیندکونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رشتیا دغم نه ډک ئې
زهٔ څهٔ تدبیر اوس اوکړمه په چل ئې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې دَ هر چا نه زۀ پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زۀ ئې زړۀ پورې لګومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څۀ اور لګومه

لالیه مهربانه ته جدا مۀ شې له مانه
دا ستا د راتلو لار به په بڼو زۀ جارو کومه

نن را شه دَ زړۀ سره د هیچا نه مۀ کوه ویره
په طمعه درته ناسته یم په زنه خال لګومه

ممتاز نن ټوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زۀ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

په هر طرف چې ځې نو زړه به ستا د لاس همسا شم
ما مه پرېږده يوا ځې زه به ډېره وارخطا شم

بې تا نو زه ژوندون هرو په ژوند نه حسابوم
ته ولې راته وائې چې زه پاتې تر سبا شم

رقيب زمونږ تر مينځه د نفرت لاړې تُو کلي
د هر څه به صفا شي نو که زه درنه پخُلا شم

برباده زندګي ده، هيڅ په چل ئې نه پوهيږم
په کومه لاره ورشم او په کومه تړې نه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوا کړي
نو ته دې نيت صفا کړه چې زه پوهه په دنيا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره ژوند کې شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند لره خوارې شوه په دې دومره تکلیفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ د ځان نهٔ د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنیا په فرېبونو

د سبا په طمعه ناسته، د ماښام تیارهٔ لا نهٔ وه
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فریادونو

زهٔ خو خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږیږي
چې تهٔ څهٔ رنګې لاهو شوې د اجل په دریابونو

په رضا د خدائ رضایم خو صبر سوال ترې کړمه
خدایه تهٔ ناراضه مهٔ شې زما په فریادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان يې هومره اخلي
خدایه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library